

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Guzun Ion

Judecători – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Cepoi Ina* în numele inculpatului Ardovan Igor, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui

Ardovan Igor xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenii de examinare:

prima instanță: 11.02.2021 – 15.11.2021;

instanța de apel: 09.12.2021 – 18.10.2022;

instanța de recurs: 28.12.2022 – 30.05.2023.

Asupra motivelor recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 15 noiembrie 2021, *Ardovan Igor xxxxx* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **3** (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de partea civilă *Marcoci Maria* și s-a încasat de la *Ardovan Igor* în beneficiul părții vătămate *Marcoci Maria* prejudiciul material în sumă de **5000** (cinci mii) lei și prejudiciul moral în sumă de **20000** (douăzeci mii) lei.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Ardovan Igor la 17.11.2018, aproximativ ora 05.40, având scopul privării ilegale de libertate a persoanei, în complicitate cu cet. Pădureț Mihail, aflându-se în calitate de pasager în automobilul de model „xxxxx” cu nr./î xxxxxx condus de Pădureț Mihail, pe traseul R-27, la ieșirea din sat. Baroncea spre sat. Chetrosu r-nul Drochia, au stopat pe marginea traseului lângă cet. Marcoci Maria, xxxxx, locuitoare a sat.xxxxx r-nul Drochia, care se deplasa pe jos pe acostament în direcția sat. Chetrosu, și la propunerea acestora au luat-o în calitate de pasageră în automobilul dat, după care au virat la dreapta pe un drum adiacent de țară, încuind ușile automobilului, îndemnând șoferul să meargă pe drumul de țară spre o fântână, iar la rugămințile victimei de a opri automobilul și a-i permite să iasă din acesta, au continuat deplasarea pe drumul de țară, apoi când

automobilul a derapat și s-a oprit, ușile s-au descuiat și Marcoci Maria a reușit să fugă din automobil.

Astfel, acțiunile inculpatului *Ardovan Igor* au fost încadrate juridic în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, acțiuni săvârșite de două persoane.*”

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul *Scripnic Veaceslav* în numele inculpatului a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi soluții prin care lui *Ardovan Igor* să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate.

3.1. În motivarea apelului a invocat că, prima instanța a dat o apreciere tendențioasă acțiunilor lui *Ardovan Igor*, precum că ultimul era pasager al mașinii în care a urcat partea vătămată și eronat i-au fost imputate acțiunile de privare de libertate prin blocarea ușilor mașinii, cotire din drumul principal, or, ultimul nu conducea unitatea de transport.

De asemenea, a invocat că instanța nu a dat apreciere obiectivă declarațiilor lui *Zalevschi Vladimir*, din conținutul sentinței nefiind clar conținutul acestor declarații.

Subsecvent s-a indicat că, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, menționându-se că inculpatul fiind prezent la etapa urmăririi penale și conștientizând faptele comise, regretând și dorind să recupereze paguba invocată de partea vătămată, a plecat la muncă, având intenții pozitive.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel a evidențiat că, cauza penală de învinuire a lui *Ardovan Igor* în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost examinată în procedură generală, în lipsa inculpatului, care a fost anunțat în căutare prin încheierea Judecătoriei Drochia sediul Central din 09.07.2020 și suplimentar prin încheierea Judecătoriei Drochia sediul Central din 29.06.2021.

Pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, cât și în ordine de apel, s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului *Ardovan Igor* în ședința de judecată, însă acestea nu s-au soldat cu rezultate pozitive, în temeiul alin. (6) art. 321 Cod de procedură penală, constatând că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, prima instanță întemeiat a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Ținând cont de cele constatate, instanța de apel a dispus examinarea în lipsa inculpatului, considerând că dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al inculpatului nu i-au fost lezate, întrucât inculpatul eschivându-se de la judecarea cauzei a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal.

În continuare instanța de apel a constatat că, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului *Ardovan Igor* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și

ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a reținut că partea apărării nu a contestat starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Ardovan Igor, însă a invocat dezacordul doar în latura pedepsei penale, considerând că inculpatului urma a-i fi stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate, motiv pentru care nu a examinat fondul cauzei, expunându-se doar în partea individualizării pedepsei.

Astfel, cu referire la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a statuat că prima instanță, la stabilirea pedepsei a ținut cont și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, consfințite în art.61 alin. (2) Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta infracțională săvârșită, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare.

Instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, prima instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost în conflict cu legea penală, fiind condamnat pentru comiterea diverselor categorii de infracțiuni. având antecedente penale nestinse, și corect a ajuns la concluzia că la caz, doar pedeapsa cu închisoarea va fi aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or o altă pedeapsă alternativă nu ar atinge scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, sancțiunea art. 166 alin. (2), lit. d) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani, fără a fi prevăzută o alternativă de pedeapse. Respectiv la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată de art. 166 alin. (2), lit. d) Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă în limitele minime.

De asemenea, instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executarea pedepsei stabilită de către prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, precum și personalitatea inculpatului, care s-a eschivat de la examinarea cauzei în fond, deși cunoștea că pe rolul instanței de judecată se află cauza penală intentată în privința sa în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar potrivit normelor procesual penale ultimul avea obligația de a se prezenta în fața instanței de judecată, fapt ce a generat judecarea cauzei penale în absența sa.

În acest sens, instanța de apel a statuat că, atitudinea inculpatului față de infracțiunea comisă și comportamentul acestuia de eschivare de la examinarea cauzei în fond face imposibilă aplicarea față de acesta a mecanismului de suspendare condiționată a executării pedepsei, deoarece aceasta din start ar duce la imposibilitatea executării ei și nu va fi o măsură eficientă de a asigura corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de către instanța de apel, avocatul *Cepoi Ina* în numele inculpatului Ardovan Igor a declarat recurs ordinar prin care solicită casarea deciziei, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă non privativă de libertate, invocând argumente similare celor indicate anterior în apel, descrise în pct. **3.1** al prezentei decizii.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului ordinar declarat de către avocat se constată că acesta, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă, de fapt, dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, temei de recurs prevăzut de pct.10) potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând materialele cauzei, în raport cu argumentele invocate, instanța de recurs ajunge la concluzia că cele invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată pe marginea acestei spețe de către instanța de apel este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (pct. 5. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4., 4.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea Legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele de fond just au luat în considerație gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, care potrivit

art. 16 alin. (4) Cod penal constituie infracțiune gravă, modul de comitere și mijloacele folosite, personalitatea acestuia, inculpatul anterior a fost în conflict cu legea penală, fiind condamnat pentru comiterea diverselor categorii de infracțiuni (f.d. 168 vol.I), fapt ce dovedește că Ardovan Igor nu a conștientizat că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale și nu a purces pe calea corijării. Mai mult ca atât s-a eschivat de la examinarea cauzei în fond, deși cunoștea că pe rolul instanței de judecată se află cauza penală intentată în privința sa în baza art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar potrivit normelor procesual penale ultimul avea obligația de a se prezenta în fața instanței de judecată, fapt ce a generat judecarea cauzei penale în absența sa.

Instanța de recurs menționează că nu pot fi reținute argumentele avocatului precum că, instanțele de fond la individualizarea pedepsei în privința inculpatului nu au ținut cont de faptul că inculpatul a conștientizat faptele comise, regretând și dorind să recupereze paguba invocată de partea vătămată, a plecat la muncă, având intenții pozitive. Or, circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs, au fost luate în considerație la reducerea limitelor de pedeapsă, inculpatului fiindu-i stabilită pedeapsa la limita minimă.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că argumentele invocate în cererea de recurs referitor la individualizarea pedepsei penale nu întrunesc temeinicia intervenției în hotărârile contestate, or, instanțele de grad inferior și-au motivat complet și întemeiat soluțiile emise, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilind inculpatului Ardovan Igor, o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, care corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele din recurs precum că, instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual-penale, deoarece instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Mai mult ca atât, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea în esență sunt identice celor din cererea de apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus, complet, argumentat și motivat legal.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă sau a circumstanțelor cauzei, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia adoptată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient

orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor motivelor invocate în apelul avocatului în numele inculpatului, care sunt identice celor din cererea de recurs.

În acest context, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Cepoi Ina* în numele inculpatului Ardovan Igor, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui **Ardovan Igor xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **22 iunie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu